

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 244/2026-15

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a sudcov Ladislava Duditša a Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ] zastúpeného Mgr. Dávidom Štefankom, Povoznícka 18, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 11Tk/1/2021 a proti postupu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 3Tdo/1/2026 v súvislosti s predkladaním súdneho spisu Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkové okolnosti prípadu

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 13. februára 2026 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), ako aj svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Mestského súdu Bratislava I (ďalej len „mestský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 11Tk/1/2021 (ďalej len „napadnuté konanie mestského súdu“) a postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3Tdo/1/2026 (ďalej len „napadnuté konanie najvyššieho súdu“) v súvislosti s predkladaním súdneho spisu najvyššiemu súdu na účel rozhodnutia o sťažovateľom podanom dovolaní. Navrhol priznať mu finančné zadostučinenie 8 000 eur.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ podal 4. decembra 2023 vo svojej trestnej veci dovolanie, ktoré bolo mestskému súdu doručené 5. decembra 2023. Súdny spis bol zo strany

mestského súdu predložený najvyššiemu súdu ako súdu dovolaciemu až 7. januára 2026, teda po vyše dvoch rokoch od podania dovolania.

II.

Argumentácia sťažovateľa

3. Sťažovateľ pred ústavným súdom namieta, že mestský súd a najvyšší súd spôsobili pri predkladaní súdneho spisu zbytočné prieťahy, ktoré napokon uznal aj predseda mestského súdu na podklade sťažovateľom podanej sťažnosti. Mestský súd a najvyšší súd takýmto spôsobom oddŕaľovali rozhodnutie o sťažovateľom podanom dovolaní, ktoré by mohlo zvrátiť jemu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Predmetom ústavnej sťažnosti je sťažovateľom namietané porušenie jeho práv podľa ústavy, listiny a dohovoru v súvislosti s tvrdenými zbytočnými prieťahmi v napadnutom konaní mestského súdu a v napadnutom konaní najvyššieho súdu, a to (výslovne) v súvislosti s predkladaním súdneho spisu na účel rozhodnutia o sťažovateľom podanom dovolaní.

5. Ústavný súd ústavnú sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Ústavný súd na predbežnom prerokovaní preskúmal, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

III.1. K namietanému porušeniu práv postupom mestského súdu v jeho napadnutom konaní:

6. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru výslovne vo vzťahu k tvrdenej neprimeranej dĺžke predkladania súdneho spisu na účel rozhodnutia o ním podanom dovolaní.

7. Z predložených dokumentov ďalej vyplýva, že v čase podania ústavnej sťažnosti (13. februára 2026) už bol príslušný súdny spis najvyššiemu súdu v skutočnosti predložený a najvyšší súd vo veci začal konať ako súd dovolací (od 7. januára 2026).

8. Ústavný súd stabilne judikuje, že jednou zo základných pojmových náležitostí ústavnej sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je v prípadoch, keď sa ňou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, to že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcejmu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto ústavná sťažnosť zohráva aj významnú preventívnu funkciu,

a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (IV. ÚS 61/03, IV. ÚS 138/04).

9. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušenie tohto práva ešte mohlo trvať (napr. I. ÚS 22/01, I. ÚS 77/02, I. ÚS 116/02). Ak v čase doručenia ústavnej sťažnosti ústavnému súdu už nemôže dochádzať k namietanému porušovaniu označeného práva, ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde, pretože konanie o takej ústavnej sťažnosti pred ústavným súdom už nie je spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (m. m. I. ÚS 6/03). Predmetné právne názory ústavného súdu sú akceptované aj judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva vo veciach Obluk proti Slovenskej republike (rozsudok z 20. 6. 2006, č. 69484/01, body 61 až 65) a Mazurek proti Slovenskej republike (rozhodnutie o prijateľnosti z 3. 3. 2009, sťažnosť č. 16970/05).

10. Z okolností danej veci je teda zrejmé, že sťažovateľ napadol postup mestského súdu výslovne v súvislosti s obdobím predkladania príslušného súdneho spisu najvyššiemu súdu až v čase, keď mestský súd vo veci ním podaného dovolania už nekonal, a preto bolo potrebné túto časť ústavnej sťažnosti odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

11. Ústavný súd nad rámec uvedeného osobitne zdôrazňuje, že sťažovateľ mal pri tvrdení dlhotrvajúcej nečinnosti mestského súdu vytvorený dostatočný priestor uplatniť jemu dostupný opravný prostriedok vo forme sťažnosti pre nečinnosť na nadriadený súd podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku (II. ÚS 31/09, IV. ÚS 296/2010, IV. ÚS 113/2012, II. ÚS 531/2017, III. ÚS 263/2021), a v prípade, že by vo svojej trestnej veci takýmto spôsobom nedosiahol ním sledovaný výsledok (včasné predloženie súdneho spisu dovolaciemu súdu), mohol následne – ešte v čase, keď vo veci administratívne konal mestský súd – podať ústavnú sťažnosť.

12. Ako na to ústavný súd stabilne poukazuje vo svojej judikatúre v obdobných veciach, *vigilantibus iura scripta sunt*, teda práva patria len bdelym (II. ÚS 94/2019, I. ÚS 709/2024, I. ÚS 59/2025).

III.2. K namietanému porušeniu práv postupom najvyššieho súdu v jeho napadnutom konaní:

13. Ako už bolo uvedené, sťažovateľ pred ústavným súdom namieta postup mestského a najvyššieho súdu výslovne v súvislosti s predkladaním súdneho spisu na účel rozhodnutia o ním podanom dovolaní.

14. Z predložených dokumentov je zrejmé, že najvyšší súd začal vo veci podaného dovolania konať 7. januára 2026, pričom ústavná sťažnosť na jeho postup v príslušnom napadnutom konaní bola podaná 13. februára 2026. Pokiaľ ide o obdobie súvisiace s predkladaním súdneho spisu na účel rozhodovania o sťažovateľom podanom dovolaní, administratívne úkony vykonával mestský súd (časť III.1. tohto uznesenia).

15. Vzhľadom na uvedené je už na prvý pohľad zrejmé, že k relevantnému zásahu do základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a jeho práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v súvislosti s tvrdenými zbytočnými priedahmi zo strany najvyššieho súdu nateraz nemohlo dôjsť.

16. Medzi označenými právami sťažovateľa a postupom najvyššieho súdu v jeho napadnutom konaní preto neexistuje relevantná príčinná súvislosť, čo je samo osebe dôvodom na odmietnutie ústavnej sťažnosti v tejto jej časti.

17. Vzhľadom na uvedené bolo potrebné aj túto časť ústavnej sťažnosti odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

18. Keďže ústavná sťažnosť bola ako celok odmietnutá, rozhodovanie o ďalších návrhoch sťažovateľa stratilo svoje opodstatnenie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. apríla 2026

Libor Duľa
predseda senátu